

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1072/2020
27.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Шиповца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-542/19 од 25.12.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ.1-350/20 од 02.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Шиповца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-542/19 од 25.12.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ.1-350/20 од 02.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 9К-542/19 од 25.12.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ.1-350/20 од 02.07.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-542/19 од 25.12.2019. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Душан Шиповац, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу и то на записнику о саслушању окривљеног АА сачињеном у ПУ Крагујевац дана 29.05.2018. године, а без ког незаконито прибављеног доказа би била донета другачија пресуда, односно суд би морао у складу са чланом 423. став 2. ЗКП да донесе ослобађајућу пресуду. Као разлог незаконитости наведеног записника и одбране окривљеног АА дате на истом, бранилац истиче да је доказна радња саслушања окривљеног (који исказ је по ставу одбране, једини доказ да је окривљени АА извршио продужено кривично дело тешка крађа) извршена незаконито и то противно одредби члана 289. став 1. ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 289. став 1. ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд – Апелациони суд у Крагујевцу је у својој пресуди нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу пресуде на страни три став два, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата, и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Поред изнетог, бранилац указује и да је саслушање окривљеног извршено незаконито, обзиром да исти није могао бити позван у својству грађанина ради прикупљања обавештења у предистражном поступку и то без присуства браниоца и јавног тужиоца. По ставу одбране, окривљени АА је критичном приликом могао да буде позван само у својству осумњиченог, а како је то предвиђено одредбом члана 289. став 1. ЗКП, уз изричито упозорење осумњиченом у позиву да има право да узме браниоца, јер је за окривљеног АА постојала основана сумња да је учинио кривично дело.

Исказ дат у ПУ Крагујевац дана 29.05.2018. године окривљеног АА бранилац оспорава и из разлога што по ставу одбране окривљеном АА, том приликом није омогућено да се изричито изјасни да ли ће узети браниоца по свом избору, а што је противно члану 85. став 3. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, сходно одредби члана 288. став 1. ЗКП полиција може позивати грађане ради прикупљања обавештења, а по одредби члана 289. став 2. ЗКП ако у току прикупљања обавештења од грађанина полиција оцени да позвани грађанин може бити сматран осумњиченим, дужна је да га одмах поучи о правима из члана 68. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП и о праву да узме браниоца који ће присуствовати његовом саслушању.

Из записника о саслушању осумњиченог у ПУ Крагујевац КУ број 10/18, КУ-247/18 од 29.05.2018. године произилази да је окривљени АА поучен о својим правима, у смислу члана 68. ЗКП, те да је на питање да се изјасни о својим правима као и о томе да ли жели да изнесе одбрану и одговара на постављена питања се изричито изјаснио „желим да одговарам на постављена питања полицијских службеника и изнесем одбрану пред браниоцем одређеним по службеној дужности“. Напред наведени записник потписан је од стране окривљеног, браниоца по службеној дужности, јавног тужиоца, овлашћеног службеног лица и записничара и на исти није било примедби.

Имајући у виду наведено, то се по оцени овог суда, наведени записник о саслушању окривљеног сматра законитим доказом на коме се пресуда може заснивати, а самим тим законитим се сматра и одбрана окривљеног АА дата на том записнику, као резултат законито спроведене доказне радње саслушање окривљеног, а сходно одредби члана 289. став 2. ЗКП, па се, по налажењу Врховног касационог суда као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којим се указује да извођењем овог доказа и заснивање пресуде на истом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Шепарца, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић